

[Glistrup]

medføre nogle meget vidtgående virkninger, og det ville da også være illoyalt over for forslagsstillerne, hvis man fremstillede det som en enkeltstående del af forslaget. Det er jo helt åbenbart, at dette punkt om øjeblikkelig afskaffelse af beskatning af lejeværdien i forslaget skal læses i sammenhæng med, hvad der kommer nedenfor under punkterne 2-5. Og det er den anden sværvægt, man dér har fat i, nemlig rentefradragsretten.

Da fremskridtspartiet i hvert tilfælde ikke kan gå ind for det, som venstresocialisterne foreslår under punkterne 2-5, så har det i og for sig ikke så megen betydning at begynde eventuelt at ærte, at drille forslagsstillerne lidt med hensyn til, hvilke virkninger der vil komme ud af at gennemføre punkt 1 isoleret, for det drømmer forslagsstillerne slet ikke selv om. Derfor skal jeg ikke sige mere vedrørende punkt 1, men udelukkende tale om det, som man skriver om i de resterende punkter, nemlig rentefradragsretten.

Det er ikke nogen god løsning, venstresocialisterne her har fundet frem til. For det første ville der i den aftrappingsperiode, som bliver nødvendig efter venstresocialisternes forslag - 20-30 år kommer der vel til at gå - komme en bunke uforståelige forhold for de enkelte med, hvordan de i grunden skal beskattes, hvem der har ret til et fradrag, hvem der ikke har, med nogle magisk datoer, som kommer til at ligge tilbage i tiden. Det vil altså i hvert tilfælde være i de første 20-30 år, selve aftrappingsordningen vil give anledning til vanskeligheder og problemer, som i sig selv er afskrækkende.

Men selv om man ser dette under evigheds synsvinkel og når frem til et system, hvor man har afskaffet rentefradragsretten for så vidt angår parcelhusgæld, men bevarer rentefradragsretten i øvrigt, vil det ikke være nogen tillokkende tilstand. Og det bliver såmænd ikke bedre af, at vi nu har hørt ministeren og den socialdemokratiske ordfører fortælle os, at regeringen for - er det 148. gang? - jeg tror, der er 2 gange endnu til, at I har jubilæum - 148. gang har sat nogle sagnkyndige i gang med at forsøge at udrede det problem.

Vi ved jo, at de kommer til præcis samme resultat, som de kom til de foregående 147 gange, nemlig at man ikke kan have en ordning, hvor rentefradragsretten er afskaffet for parcelhusgæld, men består i øvrigt. Og frem-

skridtspartiet vil tilføje: man kan heller ikke have en ordning, hvor rentefradragsretten er afskaffet på hele feltet eller på den meget væsentlige del af feltet, som det her drejer sig om, hvis man bevarer en beskatning af det modstående, nemlig renteindtægten. Vi kommer ind i nogle skrupskøre konsekvenser for de enkelte familier, som dels har renteindtægter, dels har renteudgifter, hvis forholdet er det, at de skal indkomstbeskattes fuldt ud af deres renteindtægter, medens derimod deres rentefradrag, deres renteudgifter, ikke kan fradrages. Der må opretholdes en symmetri imellem disse forhold, og det respekterer man ikke fra venstresocialisternes side i det forslag, man her har fremsat. Det er muligt, at man kan anføre saglige argumenter for, at den renteskatteordning, som Mogens Lykketoft og andre inden for LO har prædikeret en hel del om, skulle være mindre ulempefyldt end den nuværende ordning, men dér bevarer man også symmetrien.

Det kan man diskutere, men man kan ikke tro, at man her i landet kan have den situation, at en familie, der flytter fra én bolig til en anden, får et sælgerpantebrev på den bolig, de sælger, får derefter nogle renteindtægter på dette sælgerpantebrev og må prioritere den ejendom, de har købt, og har nogle renteudgifter derved, og dertil skal de selvfølgelig bruge de penge, de får ind i form af renteindtægterne på deres sælgerpantebrev i det hus, de tidligere har boet i, til at betale på det hus, de nu har købt, at man skulle finde frem til en ordning, hvorved familien altså ikke, når de får 10.000 kr. ind i rente det ene sted, kan bruge dem til at betale renterne det andet sted, fordi af de 10.000 kr., de har i renteindtægt, tager skattevæsenet de 5.500 kr.

Derfor er venstresocialisternes forslag udtænkt i et teoretisk studerekammer, og uanset de gode hensigter fortjener det ikke støtte. Vi stemmer imod.

Fogh Rasmussen (V):

Lad mig sige med det samme, at venstre ikke kan støtte dette forslag. En vedtagelse af forslaget vil praktisk talt stoppe alt nybyggeri af ejerboliger i en lang periode. Det er måske også meningen, for VS foreslår jo i stedet et mere omfattende socialt boligbyggeri. I virkelighedens verden er det helt uladssigligt, for så hurtigt kan bygge- og anlægssektoren